

ZERGATIK DEITU GENUEN GREBA 22AN?

Dakizuenez, hilaren 22an greba orokorra egitera deitu da erkidego honetako zerbitzu publiko guztietan.

Gainera, deialdia batera egiten dute Euskal Administrazio Publikoaren Mahai Orokorrean dauden sindikatu ia guztiek, eta hori azpimarratu behar dugu. **Gutxieneko** komunitatik ekintza-batasuna ezinbesteko urratsa da edozein eskubide defendatzeko.

Argi dago, gero, sindikatu bakoitza, aniztasunetik abiatuta, gutxieneko horretara bakarrik mugatu daitezkeela, edo aldarrikapen gehiago jar ditzakeela mahai gainean.

Zoritxarrez, pandemia bat iritsi behar izan da, askok urteetan aldarrikatzen genuena agerian uzteko: zerbitzu publiko indartsuak, ondo egituratuak, kalitatezkoak eta herritar guztien zerbitzura egotearen garrantzia. Zergatik? Bada, bermerik onena delako bere baliabideak behar dituen orok, bere estatus soziala edozein dela ere, balia eta jaso ditzan.

Kalitatezko zerbitzu publikoek koltxoi sozial gisa balio dute edozein krisi-motaren ondorioak gutxitzeko: soziala, ekonomikoa, sanitarioa (edo, kasu honetan bezala, guztiak aldi berean).

Eta argi dago murrizketen, azpifinantzaketaren, egokitzapen teknologikoaren, zerbitzuak kanporatzearen eta langileen lan-baldintzak prekarizatzearen urteak nabaritu direla.

Zerbitzuetan lan egiten dugun profesionalak entregatzeak eta zehazteak soilik ahalbidetu du kaosa erabatekoa ez izatea (guztiok izan gara horren lekuko).

Horregatik, apirilaren 22an, egoera hori iraultzeko eta kalitatezko zerbitzu publiko baten aldeko apustu garbia egin nahi dugu.

Argi dago hori egiteko enplegu duina eta kalitatezkoa behar dela. Amaitu behar dugu euskal administrazio osoan dagoen bitartekotasun-ehuneko handi-handiarekin. Lanpostuak finkatzeko prozesu baten eta administrazio honetan lanean hasten den orori gutxieneko segurtasun juridikoa, garapen profesionala eta pertsonala bermatzea mahai gainean jarriko duen kontratazio-sistema propio baten aldeko apustu argia eta irmoa egitea.

Azken urteetan eman diren kanporatze-prozesuekin amaitu behar dugu, eta horiek lehengoratzeari lortu. Aski da pribatizazioez!

Baina, horrez gain, lan-harremanen eta gizarte-babesaren esparru propio baten alde egin ahal izango dugu, eta Gizarte Segurantzaren Lege propio baterako oinarriak jartzeko joango gara.

Aurreko krisian, eta gaur egungo gizarte- eta osasun-arloan are gehiago, agerian geratu da autonomia-falta eta sortu diren premiei bermeekin aurre egiteko lege-tresnarik eza. Agerian geratu da kendu eta jartzeko autonomia dugula, eta agerian utzi da harreman berdinetik berdinerara hitz egiten zutenak. Hara joan behar dugu.

Orain, elite politikoak transferentzia berriak negoziatzen ari dira, eta guk, herritarrek oro har, behekoek, kolektibo sozialek eta sindikalek ere eskubidea dugu lan-arloan, gizarte-babesean eta Gizarte Segurantzaren tresna propioak izateko beharrari lehentasuna ematea mahai gainean jartzeko. Eta orain une ona da. Ez dago ezer idatzita, ezta transferentzietan dagokienez ere. Aritmetika parlamentarioa dela eta, ezker subiranistak erabakigarriak izaten ari dira gai sozial eta laboraletan.

Eta Justizia Administrazioan, kolektibo gisa dugun borroka- eta aldarrikapen-historiarekin bat etorritik, Administrazio honen zati bat gehiago sentitzen gara. Inoiz ez diogu uko egin gure lan-baldintzak parekatzeko eta homologatzeko borrokari, baita hori lortzeko egin ditugun lehen grebetan ere, LEGEAREN AURREAN. Eta lortu genuen, pausoak beti norabide berean ematea lortu genuen, ahalegin handiz, borroka handiz, greba egun askorekin, eta ez behin baino gehiagotan. Eta borrokek eta aldarrikapenak aurrera jarraitzen dute, oraindik ez da amaitu.

Atzerapauso bat ematea, borroka-ibilbide horri osoko zuzenketa bat egitea ez da gure planetan sartzen. Badakigu guri, kasu askotan, beti gehiago kostatzen zaigula, Eusko Jaurlaritzak ere ez digula barkatzen gure jatorrizko bekatua, hau da, langileen aldarrikapenetik transferentzia lortzea, eta beti saiatzen dela erakusten ez garela langileen parte. Ez gaitzezen bere tranpan erori eta jarrai dezagun beti euskal administrazio publikoko gainerako lankideekin. Jarrai dezagun erabateko transferentzia aldarrikatzen, hautsi dezagun inposatutako esparru legal eta mental hori. Frogatu dugu irmotasunetik, konbikziotik eta ahalik eta batasun handienetik egin daitekeela.

2021-04-15